N°. 3679. **DE TIJD.** 1859

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 11 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 10 Junij.

Het blijft ons zeer zonderling voorkomen, dat men van het slagveld langs officiëlen weg niets van eenige beteekenis te weten komt. Heden heeft de telegraaf een bericht aangebragt van een gevecht bij Marignano, in de nabijheid van Milaan, geleverd tusschen de troepen van generaal Benedeck en die van maarschalk Baraguay d'Hilliers. Men heeft een rapport van generaal Mac-Mahon ontvangen, die bij Magenta de schoone rol schijnt gespeeld te hebben, over een enkele epizode van den slag; maar daar buiten bepaalt zich alles wat door of van wege den Franschen Keizer of den Koning van Sardinië naar Parijs en Turijn berigt en publiek gemaakt werd, tot hoogstens tien regels.

De Fransche *Moniteur* en zijn Turijnsche sukursaal zwijgen en hebben zelfs van den intogt te Milaan nog geen bijzonderheden gemeld. Brieven en rapporten uit het leger laten zich wachten, hoewel zij reeds lang aangekomen konden zijn. Dit brengt te Parijs een mismoedige stemming te weeg, en volgens alle tijdingen van daar, heerscht er na het treffen bij Magenta eer neerslagtigheid dan blijdschap. De Oostenrijksche berigten zijn nog kariger; doch dit baart minder bevreemding, wijl men te Weenen van het begin des oorlogs af, zeer spaarzaam met legertijdingen is geweest.

Al wat men te Parijs van den veldslag weet is ter publieke kennis gekomen door zeer zeldzame brieven van ondergeschikte officieren, die wel kunnen verhalen wat zij zelf bijgewoond hebben, en wat door geruchten hun ter ooren is gekomen, maar over den afloop in zijn geheel onmogelijk een juist oordeel kunnen vellen, dat zij dan trouwens ook niet doen. Doch hetgeen die partikuliere opgaven melden, toont genoeg aan, dat het Fransch-Sardinisch leger ontzettende verliezen heeft ondergaan. Het getal van dooden en gekwetsten, opgemaakt naar deze opgaven, kan natuurlijk het ware cijfer niet zijn, wijl men slechts uit de rapporten der verschillende korpsen hieromtrent [illegible] zekerheid erlangen kan, en deze, zoo [illegible] is opgemerkt, nog niet bekend zijn. De *Moniteur* spreekt intusschen niet van het beweren, reeds sedert drie dagen te Parijs in omloop en algemeen geloofd, dat er ongeveer 15000 man buiten gevecht gesteld zijn.

Diezelfde berigten van officieren afkomstig melden, dat maarschalk Canrobert bijna door de vijandelijke Uhlanen was gevangen genomen, dat generaal Niel, die aan het hoofd van een legerkorps staat, twee paarden onder het lijf zijn weggeschoten, en den generaal Mac Mahon, mede bevelhebber van een legerkorps, een. Daarenboven [illegible] Canrobert, alsmede een zestal divisie-[illegible], ja zelfs Viktor Emmanuel zou aan den arm gewond geworden zijn. Dit alles duidt op een vreeselijken strijd. Zoo het aldus met de legerhoofden is gegaan, wat moet men dan niet van de verliezen onder de officieren en soldaten veronderstellen? Reikhalzend en angstig wacht men in Frankrijk op officiële berigten en deze blijven uit, zoowel over den slag bij Magenta als omtrent hetgeen later gebeurde. Er wordt iets geheim gehouden, dat schijnt zeker, maar van welken aard het is valt bezwaarlijk te gissen. Het zou ons niet zeer bevreemden als men dezer dagen een onverwacht en belangrijk berigt ontving over een gebeurtenis, die tusschen Zondag en Woensdag geschied is.

De Heilige Stoel in 1859. (1)

I.

Bij het verlaten van Sint-Pieter, ontwaart men regt voor zich, onder het gewelf des voorportaals, in een mozaiek van Giotto, het schip van Petrus op eene onstuimige zee, terwijl de apostel zelf, de roepstem des Heeren volgende, op de golven wandelt. Eerwaardig beeld, [illegible] door den vromen en geleerden kardinaal Baronius [illegible] voorbij gegaan, of hij knielde er neder om de Voorzienigheid, die over de Kerk waakt, te danken. Eenig overblijfsel der oude baziliek, in den nieuwen tempel bewaard, als om den jongeren tijden te leeren, dat hun niets van de oude zoude blijven, dan de stormen en de Kerk, die daarin pal staat! En inderdaad, de [illegible] der [illegible] eeuw behooren, na op de graven der apostelen gebeden te hebben, de [illegible] van eenen Baronius niet, om in het pausdom datgene te bewonderen wat, door de lotswisselingen zijner geschiedenis heen, zijn onveranderlijk karakter blijft behouden: eene kracht, welke door niets wordt uitgeput, in den schoot eener niet ontveinsde zwakheid, en als eene onophoudelijke wedergeboorte in eene onwankelbare duurzaamheid.

De pausen hebben uit het diepste der katakomben de wereld veroverd.

De zetel van den heiligen Petrus bezat den luister noch van het genie, noch van de magt, terwijl de grootste wijsgeeren, de laatste erfgenamen der aloude beschaving dwongen zich onder zijne algemeene opperheerschappij te buigen. Toen de pausen aan Europa de wet gaven en het naar het verschrikte Azië voortdreven, hadden zij binnen Rome's muren hun wettige magt nog niet doen erkennen, en hij in wien het nageslacht nog altijd den geduchtsten vertegenwoordiger der pauselijke magt ziet, die over troonen beschikte en uit zijn graf de koningen heeft doen sidderen, Gregorius VII, is als balling op een verlatene kust gestorven.

Maar die onoverwinnelijke magt eener onttroonde majesteit, die vruchtbaarheid in groote werken bij het verval van elke zigtbare kracht en, om alles met een enkel woord te zeggen, die zegepraal van God in de nietigheid van den mensch, heeft dat te eeniger tijd klaarder uitgeblonken dan in onze dagen? Scheen het Pausdom ooit zijnen ondergang nader bij dan in het oogenblik dat Pius VI, verre van het omwoelde Italië als gevangene der Fransche omwenteling stierf? En verrigtte het ooit eene grootere daad van magt dan ten dage, dat de overwinnaar der Pyramieden en van Marengo haar bijstand behoefde, als ten dage dat Pius VII door het uitspreken van een waarlijk scheppend woord de Kerk van Frankrijk, vol levenskracht en meer dan ooit Roomsch, te gelijkertijd oud en jeugdig uit den grond deed oprijzen? Toen was het dat Napoleon, vol bewondering voor die buitengewone en tijdige ontwikkeling der pauselijke magt, uitriep: »Had de paus niet bestaan, men zoude hem voor deze gelegenheid hebben moeten in het leven roepen, gelijk de Romeinsche konsuls, in de moeijelijke omstandigheden, een driemanschap instelden." (2)

Maar, als hij niet bestaan had, wie zou hem hebben doen geboren worden? Het voegde inderdaad, dat de bedrijvigheid van den Heiligen Stoel met de moeijelijkheden des tijds toenam, het was noodig, dat, bij de geboorte der eeuw, op de puinen der oude dingen, het onsterfelijke standpunt der godsdienst in de nieuwere maatschappij te Rome aangeduid en in Parijs beteekend werd.

Echter was het volgens de raadsbesluiten der Voorzienigheid, dat de twee doodelijke geesels, tusschen welke die nieuwe maatschappij slingert en zich verdedigt, hunne krachten tegen het pausdom beproefden, dat de revolutie en de dwingelandij het beurtelings als vijand erkenden en tot slagtoffer kozen.

De revolutie had gezegd: »Het is tijd dat de Regering der pausen een einde neme, men moet het streven aanmoedigen, welke het volk van Rome haar de vrijheid schijnt te nemen (3)." En eene handvol zaamgezworenen had in de eeuwige stad, voor een oogenblik, een slaafsche parodie der Fransche republiek gehuldigd.

De dwingelandij zeide: »Ik wil de handhaving der magt des pausen; ik wil dat hij magtiger [illegible] nooit, zoo magtig zijn als ik wensch, [illegible] zijne magt het werktuig mijner overheersching worde" (4). En de paus, die in zijne tijdelijke magt slechts belang stelt ter bewaring zijner onafhankelijkheid, en haar boven alles begeert om den algemeenen vader der verdeelde volkeren te blijven, de paus werd beroofd, wijl hij de Engelschen en Sardiniërs en al de vijanden van het keizerrijk niet als de zijne wilde beschouwen, hij werd onttroond, wijl hij, in zijne zwakheid, geweigerd had aan de verlaging van Europa mede te werken. Wie intusschen herinnerde zich zijner in Europa? Rome is de laatste prooi, welke de vereenigde vorsten en volken goedvonden aan den reeds half ontwapenden veroveraar over te laten. (5) Nog eenige donderslagen en zonder krijgstuig, zonder diplomatische onderhandeling, zonder hinderpaal of worsteling, keert Pius VII in zijne stad terug, verandert den rouw zijns volks in blijdschap (6), verkrijgt al zijne domeinen, en ziet ten laatste alle vorsten, zoo Protestantsche en schismatieke als Katholieke, hem onder hen de eerste plaats in rang en eer toekennen en in zijn hersteld gezag den sluitsteen van het Europesche staatsgebouw huldigen.

Aldus hernam die heerschappij, de eerste in waardigheid, de laatste in magt, de zwakste en duurzaamste tevens van Europa, haren loop. Even als eene groote ziel een teeder ligchaam luister schenkt en als van gedaante verandert; schenkt de afkaatsing der magt van Christus' Stedehouder aan de nederige kroon van den vorst van Rome een onvergelijkelijken glans. Zijne hoofdstad is met bouwvallen bedekt; maar die bouwvallen zijn onsterfelijk en de dom van Sint Pieter, welke boven hunne kruin uitsteekt, beheerscht het heelal. Alles wat den Priester-Koning omringt, roept hem toe, dat zijne waardigheid hem boven het menschdom verheft, doch dient tevens hem de zoetste genietingen en de eenvoudigste verpoozingen des menschelijken levens te ontzeggen. Gevangene alzoo in zijne grootheid, rijk en arm, boven allen verheven en ieders dienaar, geeft hij den koningen zijn voet te kussen, terwijl de nederigste der christenen, vrijelijk met hem sprekende, hem vader noemt.

Zoo hebben de eerstgeborenen onzer eeuw na Pius VII, Leo XII, Pius VIII en Gregorius XVI zien voorbijgaan, en zoo zien wij met godsdienstige aandoening, met innige vereering tot Pius IX op!... Pius IX, voor wien geluk noch tegenspoed geheimen meer schijnen te bezitten, en die in beiden met gelijke kalmte, weet te glimlagchen. Zijn optreden was de vreugde van Italië, van Europa en der wereld. Hij verscheen en droeg, nevens de hoede over de eeuwige dingen, in zijne handen de beste verwachtingen van den tegenwoordigen tijd en men mogt, bij zijne komst gelooven dat de nieuwe maatschappij haar heil weder in de Kerk zoude gaan zoeken. Helaas! de wegen waren nog met bloemen bedekt en de toejuichingen des volks weerkaatsten nog, toen hij reeds was genoodzaakt in ballingschap te vlugten, achter zich, als waardig zegeteeken eener zoo treurige overwinning, het lijk latende van zijn verraderlijk vermoorden minister. Aan het nederig strand echter, waar hij eene

(1) *Le Saint-Siège en 1859 par le vicomte de Meaux*, overgenomen uit het Fransche tijdschrift *le Correspondant*. Mei 1859.

(2) *Gedenkschriften van Napoleon*. Aanteekeningen en mengelingen, eerste aanteekening op het boek, getiteld: de vier konkordaten.

(3) Gij hebt twee dingen te doen: 1°. den Koning van Napels verhinderen te Rome te komen; 2°. *de gunstige gezindheid van hen, die meenen dat het tijd is de regering der Pausen te doen eindigen, eerder aan te moedigen, dan tegen te houden*, in een woord, het streven, welke het volk van Rome naar de vrijheid schijnt te nemen, aan te moedigen. (Depêche van het Directoire aan zijn gezant bij den Heiligen Stoel, Joseph Bonaparte, 10 Okt. 1797. Baldassari, Geschiedenis der wegvoering van Pius VI).

(4) Ten tijde zijner grootste moeijelijkheden met Pius VII, zeide Napoleon eens tot den Bisschop van Nantes: »*Maak u niet ongerust, monseigneur, mijne staatkunde is innig verbonden met de handhaving van des Pausen magt. Ik wil dat hij magtiger zij, dan ooit; hij zal nooit zooveel magt bezitten als mijne politiek mij hem doet toewenschen.*" De Bisschop [illegible] verheugde zich over die woorden, welke [illegible] welke Napoleon-zelf later aldus verklaard heeft: [illegible] feit, dat Napoleon zijne godsdienst beminde, [illegible] bloeijen en eeren, maar zich tevens van haar bedienen als van een maatschappelijk middel om de regeringloosheid te vernietigen, zijne heerschappij in Europa te bevestigen, en het aanzien van Frankrijk, den invloed van Parijs, toppunten van zijn streven, te vermeerderen. (Gedenkschr. v. Napoleon, aanteek. en mengel., vierde aanteek. op het boek, getiteld: *de vier konkordaten.*)

(5) Thiers, Geschiedenis van het Konsulaat en het Keizerrijk, deel XV en XVI.

(6) Gedenkschriften van Kardinaal Pacca, IVde afdeeling.

schuilplaats gezocht had, bereikten hem de huldebewijzen der volkeren en de koeltjes van Frankrijk bragten hem de weêrklanken aan eener vrije vergadering, welke de weduwenstaat en de gevangenschap betreurden eener stad, binnen welke geen Katholiek zich vreemdeling gevoelt (7), door hare stembus de herstelling eener magt, zoo noodzakelijk aan de „christelijke wereld", verzekerde (8) en ten laatste met hare heilgroeten het eeuwige moederschap der Kerk huldigde (9).

En nu op zijn troon en in zijne vrijheid hersteld, door de wapenen van Frankrijk en naar de wenschen van Europa, hoort hij van de meest verschillende zijden, zoowel daar waar men alles durft zeggen, als daar, waar de bescheidenheid nopens openbare aangelegenheden eene algemeene wet is, zijne regering uitkrijten als eene wonde voor Italië en een gevaar voor Europa's orde en rust! De eenen matigen zich aan hem lessen van zachtmoedigheid te geven, en welk vorst, al ware hij, gelijk Cesar, vergevensgezind geweest tot er berouw over te moeten hebben, zou nogtans aan Pius IX goedertierenheid kunnen leeren? Aan Pius IX, door hen zelven verjaagd, wien hij het vaderland teruggeschonken had, en op zijn troon hersteld, zonder dat het één der schuldigen de vrijheid, het vermogen of het leven gekost heeft (10). Zoo ooit eenige heerschers, met bedreigingen op de lippen en het zwaard in de vuist, aan den lijdzamen vorst, den martelaar des vredes, de vergiffenis zijner vijanden kwamen bevelen, zoude hij hen beklagen en in zijne ziel nog eene grootmoedigheid vinden, onuitputtelijk genoeg, om hun die laatste en bloedige spotternij te vergeven; door met den goddelijken Meester uit te roepen: „Zij weten niet wat zij doen!"

(*Wordt vervolgd.*)

Wij lezen in de *Amsterdamsche Courant* dat Ds Swalue „een der krachtigste strijders voor het Protestantismus" een geschrift het licht heeft doen zien, handelende over „den vroegeren en tegenwoordigen godsdienstigen toestand en de behoeften der Protestanten in Hongarije." Wanneer er ten onzent werken worden geschreven over de Protestanten in streken, waar zij tot de uitzonderingen behooren, is de slotsom en de strekking in den regel dat de „behoeften" dier Protestanten voornamelijk bestaan in geld, wat zij zeer gaarne van hun milde geloofsbroeders in de Nederlanden ontvangen zouden. Ook hier schijnt dit het geval te zijn, want het aanprijzend artikel van de *Amsterdamsche Courant* over Ds Swalue's geschrift eindigt met deze woorden:

„Zijn geschrift, geheel ten voordeele der Protestantsche inrigtingen van onderwijs in Hongarije uitgegeven, wekke in veler gemoed het ijvervuur der liefde dat den schrijver bezielde. Mogen zijne *woorden* tot *daden* uitlokken, en het protestantismus in Hongarije bij eigen kracht hulp en steun vinden in Nederland."

Het zij ons vergund hier eene kleine opmerking in het midden te brengen. Kossuth is de man, die zich als voorvechter der Hongaarsche protestanten gesteld heeft. Wie zich zijne redevoeringen in de Engelsche steden bij gelegenheid zijner populaire togten, aldaar eenige jaren geleden gehouden, herinnert, of de moeite wil nemen die na te lezen, behoeft hier niet aan te twijfelen. Nu verhalen de Londensche bladen, dat genoemde agitator zich naar Hongarije heeft begeven, met het doel om, onder begunstiging van den Italiaanschen oorlog, te beproeven, of hij de bevolking tegen Oostenrijk kan opzetten. Wij voor ons gelooven, niet dat deze poging veel kans tot slagen heeft, doch ontveinzen geenszins dat zij altijd eenig gevaar kan te weeg brengen, evenmin als dat wij een opstand in Hongarije voor een groote ramp zouden houden. Wij weten echter zeer wel, dat er velen in den lande zijn, die hier anders over denken en niets liever zouden zien dan dat Kossuth een tweeden vrijheidsoorlog tegen Oostenrijk kon verwekken.

Het is thans het oogenblik niet om onze meening te verdedigen tegen die der voorstanders van Kossuth. Alleen is het misschien niet ondienstig hier in herinnering te brengen, dat ons land een groot — naar ons oordeel een veel te groot belang — heeft bij den voorspoed van Oostenrijk. Het is onzen kapitalisten dus geraden wel toe te zien dat zij niet, door verkeerden ijver misleid, een gedeelte der rente hunner metallieken gebruiken om den vijanden van hun schuldeischer vrijwillige giften aan te bieden. Het is wel meer gebeurd dat ten behoeve van schijnbaar vreedzame instellingen, zoo als in dit geval de Protestantsche inrigtingen van onderwijs voor Hongarije, gelden zijn aangevraagd, die later gediend hebben tot het bezoldigen van een burgeroorlog. Men onderzoeke ten minste met naauwgezetheid vóór men geeft, en verzekere zich dat men niet, door gelden naar Hongarije te zenden, gevaar loopt om — zoo als het oude spreekwoord zegt — met zijn eigen driegulden zijn glazen in te gooijen.

Ingevolge art. 64 der provinciale wet, komen de Staten van de verschillende provinciën dit jaar op Dingsdag, den 5n Julij aanst. bijeen. Zij moeten in hunne gewone zomervergaderingen o. a. voorzien in de aanvulling van *dertien* plaatsen van leden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal, voor de leden die dit jaar als zoodanig aftreden, maar weder verkiesbaar zijn. De bedoelde aftredende leden zijn de heeren: Noordbrabant: jhr. mr. M. A. J. van der Beken Pasteel; Gelderland: jhr. mr. C. E. J. T. van Nispen van Pannerden en mr. C. H. baron van Rhemen van Rhemenshuizen; Zuidholland: A. van Weel Dzn. en mr. P. Loopuyt; Noordholland: A. T. Insinger en F. van der Oudermeulen; Zeeland: jhr. mr. M. C. Paspoort van Grijpskerke; Utrecht: jhr. mr. J. Huydecoper van Maarsseveen; Friesland: jhr. mr. T. J. J. van Eysinga; Overijssel: mr. J. D. C. baron van Heeckeren van Wassenaar tot Twickel; Groningen: mr. J. J. Cremers, Drenthe: dit jaar geene aftreding; Limburg, P. Regout.

De gewone tijd ter verkiezing van de leden der Eerste Kamer is, volgens art. 88 der kieswet, de tweede Dingsdag der maand Julij, zijnde dit jaar den 12n Julij.

Men verneemt, dat de Regering, thans genoegzaam voorgelicht omtrent de zienswijze van den eenen tak der volksvertegenwoordiging over de hervorming van ons regtswezen, in den aanvang van de volgende zitting der Tweede Kamer onderscheidene afzonderlijke wetten tot dat doel zal voordragen, en wel in de eerste plaats tot vermindering van het getal provinciale geregtshoven, en voorts om de procedure minder kostbaar en langzaam te maken, door het doen wegvallen van onnoodige formaliteiten en den dubbelen bijstand van advokaat en prokureur. (*Amst. Ct.*)

Men merkt op, dat er aan het departement van Oorlog eene meer dan gewone werkzaamheid heerscht tot het in gereedheid brengen van de oproepingen der miliciens van de ligtingen van 1856 en 1857, ten einde zoodra de Eerste Kamer zich met de door de Tweede Kamer aangenomen wetsontwerpen zal hebben vereenigd, tot dien maatregel te kunnen overgaan.

Volgens opgave van het ministerie van Financiën is aan de verschillende kantoren van 's rijksaccijnsen over de maand Mei jl. op nieuwe rekening ontvangen aan suikeraccijns in hoofdsom, opcenten en zegel een bedrag van *f* 54,729.94½.

Door de afdeeling Leiden der Vereeniging ter bevordering van Fabriek- en Handwerksnijverheid in Nederland, is door tusschenkomst van het hoofdbestuur aan de Regering een adres ingediend, waarin talrijke bezwaren tegen de heffing van het patentregt worden opgesomd en wordt betoogd, dat de afschaffing van dat regt de handel en de nijverheid meer zal baten, dan de afschaffing van den accijns op de brandstoffen, terwijl het verlies voor 's rijks schatkist door de afschaffing van het eerste minder zou bedragen, dan door die van het laatste. Zij verzoekt derhalve dat de regering het patentregt binnen een niet verwijderd tijdstip opheffe.

Brieven uit O. I., per landmail ontvangen, melden, dat de berigten niet gunstig luiden; de gezondheidstoestand der troepen te Boni zou veel te wenschen overlaten.

Te Banjermassing waren oproerige bewegingen ontstaan.

DELFT, 9 Junij. De prijzen der Boter waren heden *f* 38 a *f* 46.

HOORN, 8 Junij. Op de markt alhier werden aangevoerd 477 stapels Kaas. Prijs: kleine Gras *f* 23.75.

GOUDA, 8 Junij. De veemarkt van heden met tamelijken aanvoer; en alles tot enorme hooge prijzen verkocht. Vette schapen en lammeren vlug. Magere varkens en biggen mede vlug te verkoopen.

Kaas *f* 16 a *f* 20.

Goe-Boter *f* 0.96 a *f* 1; Wei-Boter *f* 0.78 a *f* 0.86.

WORMERVEER, 8 Junij. Ter markt waren aangebragt 30 stapels Kaas. Hoogste prijs voor kleine *f* 24½ en voor middelbare *f* 24 per 50 Ned. ℔.

PURMEREND, 7 Junij. Alhier waren de hoogste prijzen voor kleine kaas *f* 24¼, voor middelbare *f* 24¼ per 50 Ned. ℔.

SCHOONHOVEN, 8 Junij. De weekmarkt van heden bij den aangevangen hooibouw was tamelijk druk bezocht. Boter geldig. Weiboter is door handelaren van 85 tot 90 cents grif van de markt genomen. Roomboter schaarsch en alleen tot lokale behoefte strekkende, gold van 95 tot 105 cents per Ned. ℔. Hooikaas traag. Leverbare gras Mei-kaas wordt van *f* 17 tot *f* 19 de 50 Ned. ℔ betaald. Hennep vond meerder kooplust, niet onbelangrijke partijen werden tot *f* 16.50 afgedaan. Schapen en lammeren vonden tot hoogere prijzen gretigen aftrek.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

„PARIJS, 9 Junij. Eene officiële dépeche van den Keizer aan de Keizerin, gedateerd van heden ochtend uit Milaan, berigt dat er nog geene bijzonderheden aangaande het gevecht bij Marignano kunnen medegedeeld worden. Men weet alleen, dat het legerkorps van generaal Benedeck is teruggeslagen, met achterlating van 1200 krijgsgevangenen.

— 10 Junij. Te Marseille zijn berigten uit Athene aangekomen, waarin wordt gemeld; dat, op de interpellatie van een gedeputeerde van Sparta, de minister van Buitenlandsche Zaken geantwoord heeft, dat Engeland en Rusland eene strikte neutraliteit en kalmte hebben aangeraden. Frankrijk heeft zich duidelijker uitgelaten en niet ontveinsd, dat, indien de minste beweging mogt uitbreken, het, in aanmerking nemende zijn tegenwoordigen toestand, genoodzaakt zou zijn, om met Engeland tusschen beiden te komen en die beweging te keer te gaan.

— De *Moniteur* bevat de volgende dépeche:

„MILAAN, 9 Junij (*des Ochtends*.) Het innemen van Marignano door het korps van den maarschalk Baraguay d'Hilliers, wordt bevestigd. Het korps van den luit.-veldmaarschalk Benedeck is van daar verdreven. 1200 gevangenen zijn in onze handen gevallen.

De aanzienlijkste burgers in Milaan hebben den Keizer voor het paleis met gejuich begroet.

Het rapport van den slag bij Magenta meldt, dat het korps van den maarschalk Clam Gallas daaraan deel heeft genomen.

LONDEN, 10 Junij. In het Lagerhuis zeide de heer Fitzgerald gisteren, dat de staatkunde der Regering is volstrekte onzijdigheid, dat lord Palmerston jegens Frankrijk verbonden is, terwijl lord Derby geheel vrij is, zoowel met betrekking tot Frankrijk als tot Oostenrijk. De heer Bright stemt tegen de Regering, omdat hij aan hare neutraliteit geen geloof slaat; de krijgstoerustingen hadden niet plaats uit vrees voor Oostenrijk, maar geschiedden met het oog op Frankrijk. De heer Ducombe vraagt mededeeling van de instruktie, aan de Engelsche officieren, die zich bij het Fransche en het Oostenrijksche leger bevinden, gegeven; dit stelsel van militaire bespieding wordt door Engeland afgekeurd.

— De *Times* meldt, dat baron Hess tot opperbevelhebber van het Oostenrijksche leger is benoemd.

— Volgens brieven uit Hong-Kong van den 3 April verzet de regering er zich tegen, dat de ambassadeurs der Westersche mogendheden hunne residentie te Peking vestigen.

De algemeene toestand in Indië is nog steeds van zeer ernstigen aard. Vier gevechten, die tegen de opstandelingen werden gevoerd, zijn zonder belangrijke gevolgen gebleven.

TURIJN, 9 Junij. Eene officieel bulletijn deelt mede, dat de geallieerde legers gisteren eene nieuwe overwinning behaald, en den vijand van Marignano, waar hij zich had geretrancheerd, verjaagd hebben. Nadere bijzonderheden ontbreken nog. Men zegt, dat de Oostenrijkers van Belgiojoso naar Pavia zijn teruggetrokken.

WEENEN, 9 Junij. Bij dagorder van Keizer Frans

---

(7) Redevoering van den graaf van Falloux over de zaken van Rome (1849).

(8) „De katholieke mogendheden waren te Gaëta zaâmgekomen om de herstelling te beramen van eene magt, welke aan de christelijke wereld noodzakelijk is. En voorzeker, zonder het gezag van den Opperherder zou de katholieke eenheid zich ontbinden. Zonder die eenheid zou het Katholicismus te midden der sekten vergaan en de zedelijke wereld, reeds zoo hevig geschokt, zou geheel en al het onderste boven gewenteld worden. Maar de katholieke eenheid, welke eene zekere onderwerping van de zijde der christen volkeren eischt, zoude onaannemelijk zijn, indien de Paus, die haar bewaarder is, niet geheel onafhankelijk was, indien in het gebied, dat de eeuwen hem aangewezen en de volkeren gehandhaafd hebben, een ander heerscher, vorst of volk, hem wetten kwam voorschrijven. Voor het opperpriesterschap is er geene onafhankelijkheid, dan de soevereiniteit. Dat is een belang van den eersten rang, hetwelk de bijzondere belangen der volkeren doet zwijgen, gelijk in eenen staat het algemeen belang, het persoonlijke over het hoofd ziet en dit zou voldoende zijn de katholieke mogendheden te magtigen, om Pius IX op zijn zetel te herstellen.

„Frankrijk, eenmaal met zijn leger te Rome, kon er de tegenstrijdigheid niet bewerken van zelf den Heiligen Vader, dien zij van de geweldadigheden der fakties bevrijdde, te beperken. Het moest hem zijn troon en vrijheid weder geven, volle en geheele vrijheid, want zoodanig was zijne roeping." (Verslag van den heer Thiers aan de Wetgevende Vergadering, 13 Oktober 1849). — Het is op de konkluzien van zijn verslag, dat de vergadering hare stemmen tot het krediet voor de expeditie van Rome verleende.

(9) Redevoering van den graaf van Montalembert, 19 Oktober 1849: „De Kerk is eene moeder!"

(10) „Wat heden met zekerheid blijkt, is, dat die omwenteling, welke met geweld en moord begonnen is en door geweld en baatzucht werd voortgezet, aan niemand de vrijheid, het vermogen of het leven gekost heeft." Zoo sprak in naam van het Fransche bewind de vermaarde en betreurde staatsman de Tocqueville, toen minister van Buitenlandsche Zaken, (18 Oktober 1849) slechts acht en twintig der hevigste revolutionnairen [illegible] zelven verbannen om vervolging te ontgaan. In overeenstemming met de Pauselijke Regering, had de Fransche [illegible] gelegenheid tot vertrekken gegeven. Aldus getuigt de geloofwaardige getuige, de moedige vertegenwoordiger van het [illegible] orgaan van het katholieke Frankrijk bij den Heiligen Vader, de heer de Corcelles.

Jozef, uitgevaardigd in het hoofdkwartier te Verona, wordt aan het leger dank gezegd voor zijne bewezen heldenmoed en zijne zelfopoffering in den roemrijke slag bij Magenta. De Keizer betuigt dezen dank zoo voor zich als in naam van het vaderland, en gelast dat de namen der dappersten onder de dapperen hem onverwijld moeten worden genoemd.

BERN, 9 Junij. Drie gewapende Oostenrijksche transportschepen, welke schuiten op sleeptouw hadden, werden heden nacht door de voorposten der Zwitsersche troepen, onder bevel van majoor Latour, opgemerkt. Zoodra zij in de Zwitsersche wateren waren aangekomen, zijn zij aangehouden, en nadat zij zich hadden overgegeven, begaf de Zwitsersche kommandant zich te 5 uur aan boord van de *Radetzky* en bragt ze naar Mogadino, waar zij benevens de 5 Sardinische stoomschepen door onze troepen worden bewaakt.

TRIEST, 9 Junij. In de algemeene vergadering van de handelsbank alhier is besloten, de storting der verdere termijnen te schorsen. Een pauselijk kapitein, van Porto Canarino teruggewezen, meldt, dat de blokkade alle riviermonden van het Venetiaansche gebied omvat. Tot heden zijn er 40 schepen genomen.

FRANKFORT, 10 Junij. Uit Bern wordt van gisteren het volgende gemeld: 650 Oostenrijkers hebben in den afgeloopen nacht Laveno verlaten, alwaar zij krijgs- en mondbehoeften achtergelaten en de kanonnen vernageld hebben. Heden ochtend zijn zij in de Zwitsersche wateren aangekomen en naar Magadino geleid, waar kolonel Bontemps een inventaris van hunne wapenen zal doen opmaken. De Oostenrijkers zullen heden avond naar Bellizona geïnterneerd worden.

FRANKFORT, 10 Junij. De Pruissische gezant bij de Bondsvergadering, de heer v. Usedom, is naar Berlijn vertrokken. Hij wordt spoedig terug verwacht.

Binnen kort zullen de Oostenrijksche versterkingen, 200,000 man sterk! in Italië aanwezig zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Junij. Langzamerhand ontvangt men meer naauwkeurige berigten nopens den veldslag van Magenta. Zoo verneemt men nu, dat de Oostenrijkers geen 36 kanonnen hebben verloren, maar slechts vier, 'tgeen bewijst dat hun aftogt geen vlugt was, maar in de volmaaktste orde volbragt is. Hoewel hun leger misschien niet meer in staat is om aanvallenderwijs te ageren, het kan evenwel de voortzetting der krijgsbewegingen nog belemmeren, en een tweede veldslag zal welligt noodzakelijk zijn alvorens de geallieerden hunne strijdkrachten naar de Mincio kunnen rigten. Men verwacht namelijk nieuwen tegenstand, hetzij aan de Adda, of aan de Chiesa.

Wanneer men zekere zaken verbergt of verkleint om daarentegen andere te vergrooten, dan openbaart zich altijd een geest van reaktie in een tegenovergestelden zin. Zoo gaat het ook met de groote overwinning bij Magenta. Op de geestdrift, welke het berigt daarvan te weeg bragt, is reeds eene soort van moedeloosheid gevolgd. Want naarmate de waarheid meer en meer doorbreekt, naar die mate beseft het publiek dat ons verlies veel grooter is dan men gezegd heeft, en in zijne ontevredenheid daarover, begint het meer geloof te slaan aan de Duitsche berigten dan aan de bulletijns uit het Fransche hoofdkwartier. De groote overwinning van Magenta is tegenwoordig in de oogen van het [illegible] niets meer dan een groote veldslag van twijfelachtige gevolgen.

De Franschen hebben bij den slag te Magenta een kanon met getrokken loop verloren, hetgeen een te grooter verlies kan genoemd worden, omdat dit stuk geschut geheel naar het nieuw model was gekonstrueerd, hetwelk voor den vijand nog een geheim en zelfs bij de Fransche armee slechts bij enkele zeer weinige manschappen bekend was. Het heeft evenwel den vijand moeite genoeg gekost om het meester te worden, en niet voordat de daarbij behoorende artilleristen op het stuk zelf waren doodgeschoten.

Ondanks de geestdrift, die de overwinning te Magenta te Parijs heeft doen ontstaan, laten de meer juiste berigten deswege niet na op de bevolking een pijnlijken indruk te maken. Men erkent dat die schitterende zege is behaald ten koste van bittere verliezen, doordien [illegible] gelederen die door overmagt werden aangevallen alvorens het gros der [illegible] slagveld was aangekomen. Door een handvol [illegible] werd het [illegible] zes malen genomen en hernomen. Volgens [illegible] 9000 gekwetsten en 1200 vermisten zijn; anderen [illegible] dat het verlies 5000 man en 35 hoofdofficieren [illegible]. Generaal Edgar Ney, tot 's Keizers huis behoorende, is gekwetst, ook maarschalk Canrobert, die bijna in de handen der hulanen was gevallen. Van generaal Niel werden drie paarden, en van generaal Mac Mahon een paard onder hem doodgeschoten. De Zouaven der garde zouden 700 man, omstreeks het derde van hun effektief, verloren hebben. Zonder de gelukkige en onverwachte nadering van den generaal Mac Mahon, zou het Fransche leger overstelpt zijn geworden.

— Maarschalk Randon heeft per telegraaf van den Keizer bevel ontvangen om onverwijld zeven nieuwe regimenten infanterie naar het Italiaansche leger te zenden.

Op dit oogenblik, naar gezegd wordt, worden aanzienlijke versterkingen naar het Italiaansche leger gezonden. Men neemt die troepen uit het Lyonsche en Parijsche leger. Bovendien maakt admiraal Bouët-Willaumez zich gereed om te Toulon in zee te steken. Men gelooft dat hij aan de kusten van Venetië zal ageren.

— Op de verklaring van het stedelijk bestuur te Milaan, waarbij de aanhechting van Lombardijë aan Piëmont wordt afgekondigd, en op hare gevolgen, uit het gezigtspunt van het Europesche regt, is thans de aandacht der diplomaten gevestigd. In sommige goevernementale kringen zou men beweren, dat die aanhechting slechts van voorloopigen aard is, dat Frankrijk die niet zal bekrachtigen ondanks 's Keizers tegenwoordigheid te Milaan en 't Napoleon's wil is, zoodra de Oostenrijkers uit Italië zijn verdreven, het lot van het schiereiland aan de beslissing van een Europeesch kongres te onderwerpen, zonder eenig persoonlijk belang er bij op het oog te hebben. Het kabinet der Tuileriën hoopt dat die handelwijze door de andere kabinetten op prijs zal worden gesteld en bovenal door Engeland, aan welks vriendschap het steeds veel waarde hecht.

— Er wordt gesproken van de terugkomst der maarschalken Baraguay d'Hilliers en Vaillant, wier gezondheid door de vermoeijenissen van den oorlog veel schijnt geleden te hebben. De eerste zou door generaal Forey, en de laatste in zijne hoedanigheid van majoor-generaal van het Italiaansche leger door den minister van Oorlog Randon vervangen worden, wiens portefeuille in dit geval aan generaal Schramm zou worden gegeven.

— Den 5n dezer werd te Rennes, bij gelegenheid der inwijding van den te dier stede opgerigte aartsbisschoppelijken zetel een feestmaal gehouden, waaraan de pauselijke Nuntius en de minister van Eeredienst deel namen. De eerste stelde een heildronk in op den Keizer, de Keizerin en den keizerlijken prins, waarbij hij aan de onlangs door den Keizer gedane plegtige verklaring, welke alle katholieke harten verblijd en gerust gesteld heeft, herinnerde en daaraan toevoegde, dat het zijn wensch was, dat de Keizer spoedig met den olijftak des vredes, te midden zijner onderdanen mogt terugkeeren.

ENGELAND.

LONDEN, 9 Junij. Gisteren heeft lord Palmerston in het Lagerhuis het goevernement zeer heftig aangevallen in eene rede ter ondersteuning van het amendement op het adres — dat nopens het votum van wantrouwen, — ten aanzien van het gedrag der Regering bij de onderhandelingen, waartoe de Italiaansche quaestie aanleiding heeft gegeven. Hij verweet het ministerie zich door Oostenrijk om den tuin te hebben laten leiden, door niet geweten te hebben wat er tot den laatsten oogenblik te Weenen omging, en dit wel in zooverre van te zeggen, dat het Frankrijk en Sardinië waren die den oorlog wilden, op hetzelfde oogenblik dat Oostenrijk, welks vredezame gezindheid het prees, eensklaps den vrede brak. Hij kon niet gelooven dat een sterk goevernement, 'twelk het vertrouwen van het Parlement bezat, niet in staat zou zijn geweest den vrede te handhaven. Men had, zoo meende hij, Oostenrijk moeten beloven het in een kongres te ondersteunen, ten aanzien van het behoud zijner Italiaansche provinciën, doch op voorwaarde, dat het van zijne onwettige heerschappij over de onafhankelijke Staten van het schiereiland zou afstand doen.

Onder de overige redenaars onderscheidde men den heer Digby Seymour en sir Charles Napier. De eerste verklaarde zich tegen het amendement en dat hij de hoofden zijner partij, de liberale, niet zou volgen, wijl zij een persoonlijk belang beoogden; de tweede zeide, ja noch neen; hij vroeg nadere inlichtingen nopens den staat der marine en wenschte het ministerie met de verkregene uitkomsten geluk. Zij, die tot de Palmerstonsche partij behoorden en het woord namen, hebben in den zelfden zin als hun aanvoerder gesproken en verklaard voor het amendement te stemmen, niet uithoofde van de buitenlandsche politiek, maar wijl zij aan het tegenwoordige goevernement het wetsvoorstel over de hervorming niet wilden toevertrouwen.

In het Hoogerhuis spraken twaalf redenaars. Lord Derby, graaf Malmesbury, graaf Eglinton, leden van het goevernement; lord Ellenbourough, die aanvankelijk tot het ministerie behoorde; de twee bewerkers van het adres, gezamenlijk tien konservatieven; lord Granville, de hertog van Argyle en graaf Carlisle, drie liberalen, die deel aan 't vorige ministerie namen; maar lord Howde, de markies van Normanby en lord Brougham, drie liberalen, hebben lord Palmerstons politiek bestreden, en hunne houding is van zeer grooten invloed noch de een, noch de andere heeft iets van het tegenwoordige ministerie te verwachten en evenwel zijn zij min of meer de steunsels zijner politiek.

— De *Times* van eergisteren zegt: „Het is voorzigtiger zijn oordeel over de krijgsbedrijven te bouwen op de pozitie der legers dan op de taal van telegrammen. Wanneer men dezen regel volgt, schijnt de bloedige slag van Magenta geenszins zoo beslissend als wij allen aanvankelijk geneigd waren te denken. Immers de Franschen hebben, volgens hun eigen berigt, bij Magenta slecht twee vaandels en een gering aantal kanonnen veroverd, terwijl zij een van hunne eigene stukken in de handen der Oostenrijkers hebben gelaten. Wij verwachtten te zullen vernemen dat de geallieerden dadelijk na den slag in Milaan binnen gerukt waren; maar in plaats daarvan ontvingen wij berigt, dat de Franschen te velde rustdag hielden en dat het Oostenrijksche hoofdkwartier te Abbiate Grasso, niet ver van Magenta, was. Verder blijkt uit datzelfde berigt, dat de Oostenrijksche troepen toen geen verwarde hoop gewapende lieden waren, maar een leger in eene sterke pozitie, hetwelk het gevecht hervatte en nog in staat was om aan de Franschen het hoofd te bieden. Ook wordt gemeld, dat de bij Magenta geslagen troepen niet de hoofdmagt van het in Piemont binnengedrongen leger waren, maar hoofdzakelijk bestonden uit de divizien van de generaals Clam Gallas en Lichtenstein, welke toen juist over Verona waren aangekomen en den vorigen dag uit Milaan waren getrokken, zoodat de linkervleugel der Oostenrijkers geheel ongedeerd was. De ontruiming van Milaan is op zich zelve geen voorval van groote beduidenis, want reeds voorlang waren de archieven en de staatskas van daar naar Verona gezonden; en uit de geschiedenis van vroegere veldtogten is bekend, dat het niet in het Oostenrijksche stelsel van krijgsbewegingen ligt Milaan te verdedigen. Kortom, de eenige voorzigtige gevolgtrekking uit de ontvangen telegrammen is, dat de Oostenrijkers voortgaan een vooraf gevormd plan van aftogt uit te voeren, maar dat zij vechtend en vlugtend aftrekken.

„Dat de Franschen jl. Zaturdag te Magenta eene groote overwinning behaald hebben is zeker; en wij gelooven reeds genoeg van dat wapenfeit te weten om te kunnen zeggen, dat zij bij deze gelegenheid met verwonderlijk krijgsbeleid hebben gehandeld. Zij schijnen de Oostenrijkers geheel in den valschen waan te hebben gebragt, dat de aanval van den kant van Alessandria komen en op Piacenza gerigt zijn zou. Maar het is ook zeker dat de groote overwinning van Magenta niet zoo beslissend is als de Fransche berigten ons eerst deden denken."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 4 Junij. Van den Main wordt geschreven aan de *A. Augsb. Zeit*: „Indien men zich niet vergist, dan zijn er in de omgeving van den Keizer Frans Jozef veranderingen te verwachten, waarvan de gevolgen gewigtig kunnen zijn. Men zegt, dat onder anderen graaf Grunne, die sedert jaren grooten invloed op den Keizer heeft, en als zijn vertrouweling werd beschouwd, als generaal-adjudant-luitenant-veldmaarschalk zou aftreden. Hij was de beschermer van graaf Giulay. In zijne plaats zou de luitenant-veldmaarschalk Schlitter komen, die op dit oogenblik in de omgeving des Keizers in Italië is. De oproeping van den veldtuigmeester von Hess, om aan de krijgsbedrijven in Italië deel te nemen, zou daarmede in verband staan."

— Het voltallig maken der bataljons vrijwilligers gaat snel voort. In het Temesvarerbanaat is bereids een bataljon georganizeerd. De Jazijgiers en Kumaniers worden in den loop der week in de hoofdstad verwacht.

— Luidens de *Maintz. Zeit.*, zouden de onderhandelingen van het Badensche goevernement met den H. Stoel tot het rezultaat hebben geleid, dat het Badensche goevernement had afgestaan van eenige eischen, welke tot hiertoe eene overeenkomst beletten.

— Als eene bijdrage tot hetgeen reeds over den in Zuid-Duitschland, bijzonder in Beijeren, thans heerschenden geest is medegedeeld, mag het volgende uittreksel dienen uit eene door den prezident van den staatsraad te Munchen gehouden aanspraak: „Sedert 40 jaren hebben wij geen zoo ernstigen tijd beleefd als de tegenwoordige. De heiligheid der verdragen wordt met voeten getreden; de volken worden aangemoedigd en ondersteund, om zich tegen hunnen regtmatigen vorst te verheffen en een kamp wordt voorbereid, waarvan het einde niet is vooruit te zien. Maar wanneer, gelijk dit vooral in Beijeren reeds het geval is, het volk zich om zijnen vorst schaart ter verdediging des vaderlands, dan kan men de toekomst bedaard afwachten."

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Junij. Uit alle streken van Belgie worden bedroevende tijdingen ontvangen betreffende de schade, door de onweders der laatste dagen veroorzaakt. Zoo werd de geheele omtrek van Nivelles letterlijk onder water gezet en zijn te Loupeigre twee huizen weggespoeld.

Op verschillende plaatsen is de bliksem ingeslagen. Het water rees op sommige plaatsen zoo snel en zoo spoedig, dat de menschen slechts met levensgevaar uit de overstroomde huizen konden geraken. Zoo stond het water b. v. te Clarisse op eene hofstede ruim 6 voet hoog. Huy werd door een vreeselijk onweder geteisterd, zoodat de geheele stad onderliep. De bliksem sloeg in de kerk die vol menschen was. De slag was zoo sterk, dat bij 200 voet verder vensters verbrijzeld werden. In de grootste verwarring vlugtte de gemeente uit de kerk, waarbij onderscheidene personen gewond werden. Hier en daar is alles verhageld.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 10 Junij.

BEVALLEN (6 Junij): E. J. Momma, geb. de Petersen, D. (7 Junij): B. W. E. G. Nieberg, geb. Heman, D. — (8 Junij): M. H. G. Brink, geb Carbin, D.

OVERLEDEN (4 Junij): H. A. van Breda, geb. Klijnveld 62½ j. — (6 Junij): E. van Dijk, geb. Meijer, 63 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			9 JUNIJ 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5	pCt.			
Nederl. Bank	4	»			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	60⅝	60¾	60¾
Dito Dito	3	»	75		
Dito Dito	4	»	93⅛	93¼	93¼
Amortisatie-Syndikaat	3½	»			
Aand. Handel-Maatsch.		»	126½	[illegible]	126½
Oost-Ind. Leening	4	»			
Aand. Holl. Spoorweg	4	»			
Leening idem	4½	»			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»	96		
Maatschappij van Weld.	4	»			
Belgie, Cert. Adm. B. Bk.	2½	»			
Dito Rothschild	2½	»			
Frankrijk, Certifikaten	3	»			
Spanje, Obligatiën	1½	»	28⅜	28⁵⁄₁₆	28
Dito	3	»	39¾		
Dito Binnenlandsche	3	»	37¾	38⅛	38⅛
Amortisable Schuld			7½		
Bewijzen Coupons					
Crediet Instelling Prost & C°.					
Portugal, Obligatiën	3	»	40⅞	41	
Dito 1856	3	»	40⅝		
Dito Uitgestelde					
Rusl., Obl. bij Hope en C°.	5	»	100⅞		
Dito bij idem 1828/1829	5	»	100		
Certificaten 1831/1833	5	»	82		
Dito bij idem 1840	4	»			
Dito bij Stieglitz	4	»			
Dito Nieuwe	4	»			
Dito 5de Serie	5	»			
Dito 1855, 6de Serie	5	»	95⁷⁄₁₆	95⅝	
Dito Adm. te Hamburg	5	»			
Dito te Londen	5	»			
Dito dito	4½	»			
[illegible] Assignatiën					
Certificaten van dito	5		60		
Spoorweg Aktiën			146½	146¾	
Polen, Aand. 1835, fl. 300					
Obligatiën	4	pCt.			
Dito Oblig.	4	»			
Aandeelen 1854	3½	»			
Oostenrijk, Obl. bij Goll en C°.	5	»			
Dito dito	4	»			
Dito Metalliek	5	»	40⅝	40⅝	40¾
Dito Rente Amsterdam	5	»	58⅝	59	59
Dito Nationale 1854	5	»	44⅞	45⅛	45¾
Dito dito	2½	»	22¾		22¾
Weener Bankaktiën		ƒ	624	632	630
Dito Aand. fl. 250, 1839					
Dito dito » 250, 1854 4 pCt.			220		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen					
Napels, Cert. bij L. en B.	5	»			
Dito bij Rothschild	5	»			
Denemarken, Obl. te Lond.	5	»			
Dito	3	»			
Bras. Geldl. 1824 v. £ 100	5	»	96		
Dito 1839 van £ 100	5	»			
Dito 1843 » 100	5	»			
Dito 1852	4½	»			
Dito 1858	4½	»			
Sardinie	5	»			
Piem. Geldl. 1854	4½	»			
Dito te Parijs	5	»			
Ecuador, Oblig. 1855	1	»	14⅞		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5	»	37½		
Dito Uitgestelde	2½	»	16¼	16¾	
Granada, Obligatiën	3½	»	15[illegible]		
Dito Uitgestelde					
Mexiko, dito	3	»			
Nrd.-Amer., Ph. Hope en C°., Lr. A		»			
Dito	Lr. B	»			
Dito bij Rothschild	6	pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën					
Illinois Spoorw. Aandeelen					
Dito Oblig. Constr. Bons.	7	pCt.	75	75½	
Louisiana		»			
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5	»			

Handel-Maatschappij kontant —, dito Leening 1858 4 pCt. —. Russ. Spoorweg volgst. 212½, 134; Hypotheek 4½ pCt. —. Russ. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

[illegible] was, met uitzondering van Aandeelen Handel-Maatschappij, overigens vast gestemd.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pc. 61, Aand. Handel-Maatsch. 126, Spanje, Binnenl. 3 pc. 38⅛, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 101, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 95¾, Oostenrijk, Met. 5 pc. 40¾, dito Rente Amst. 5 pc. 59, dito Nationale 1854 5 pc. 44⅛, dito 2½ pc. 22⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	. . . ƒ 55⅛	2/m. Livorno	. . . . ƒ 38½
Zigt »	. . . . » 55¾	» Napels	. . . . » 77½
2/m. Bordeaux	. . . » 54⅝	3/m. Petersburg	. . . » 153
½/m. »	. . . » 55⅛	6/w. Weenen	. . . . » 76
3/m. Madrid	. . . »234	» Augsburg	. . . » 99
» Cadix	. . . »236	» Frankfort	. . . »100¾
» Sevilië	. . . »233	2/m. Hamburg	. . . » 35
» Bilbao	. . . »233	Zigt »	. . . » 35⅝
» Lissabon	. . . » 39¾	2/m. Londen	. . . » 11.55
» Porto	. . . » 39¾	Zigt »	. . . » 11.65
2/m. Genua	. . . » 45	Rotterdam	. . . » ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 9 Junij. België 2½ pc. 50⅛g; 4½ pc. 90g; Metal. 42¼g; Nation. 46¼; Spanje 1½ pc. 28; 3 pc. 38.

PARIJS, 9 Junij. Rente kont. 4½ pc. 92.—, op tijd 3 pc. 62.25; Credit mobilier 632; Fr.-Oost. Spoorw. 375; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. —; Rom. Leening —.

MADRID, 8 Junij. Spanje 3 pc. 39.90; 1½ pc. 29.80.

LONDEN, 9 Junij. Cons. 93¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 17¾; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Granada uitgest. —; id. werkelijke 16¼; 5 pc. Venezuela —; 2½ pc. id. —; 3 pc. Port. 42¼; 3 pc. Spanje 41¾; 1½ pc. id. 28½; Coupons —; Amortiz. —; 4½ pc. Russen 94½; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. 96; Illinois Shares —; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinië — a —; Ecuador —.

WEENEN, 9 Junij. Met. 5 pc. 62.30; Nat. 68.90; Bank-Aktiën 780, Noord-Bahn akt. 158.—; Credit Anst. 143; O.-Fr. Spoorw. akt. 216; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 81.—; Wissel op Londen 3/m. 14.50; Goud 44; Zilver —.

BERLIJN, 9 Junij. Metalliek 5 pc. 42; Nationale 46½; Stiegl. 5de serie 93¾; 6de id. 99½; Rusland 5 pc. 98; Pruiss. Staats. 4½ pc. 88¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 16, Parijs 78⅝, Hamburg 150, Amst. 140½, Weenen 67, Petersburg 90½, Diskonto 5.

HAMBURG, 9 Junij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. 34½; 1½ pc. 26, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 2½.

FRANKFORT, 9 Junij. Metalliek 5 pc. 40¾, Nation. 45¾, Spanje 3 pc. 35¼, 1½ pc. 27¾; Wissel op Londen 115¼, Weenen 79, Parijs —, Diskonto 3½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek . . ƒ 19,90	à 20,05	Pruissische . ƒ 34¾	à —
Napelsche . . . » —,—	» —	Spaansche . . » —,—	» —
Div. in £ . . » 11,55	» —	Hamb. Russ. . 33½	» —
Eng. Russen » 11,55	» —	Russ. in Z. R. . 30¾	» —
Fransche . . . 55	» —	Polen » P. R. . —	» —
Belgische . . . 55¾	» —	» » Fl. . 25¾	» —

Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, ƒ 26.40.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à ƒ 10 per Stuk	ƒ 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,50 » 5,60
Wigtige Souvereinen	» 11,65 » 11,75
Pistolen	» 9,55 » 9,65
Stukken van 20 Franks	» 9,30 » 9,35

Baren Goud en Speciën op [illegible] per [illegible] à [illegible] 10 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters	per Stuk ƒ 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	» 2,33 » 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 » 2,70
Fransche	ƒ 2,70 ƒ 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75 » 1,78
Zilver 1000 à 980	
» 900 » 700	ƒ 105,20 à 105,[illegible]

HOLL. IJZEREN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

1859.	Aantal Reizigers.	Opbrengst van Reizigers.	Opbrengst van Goederen, enz.	Totale Opbrengst.
Januarij	77,105	ƒ 60,135.95	ƒ 13,012.96	ƒ 73,148.91
Februarij	78,485	» 62,650.65	» 13,110.47½	» 75,761.12½
Maart	84,066	» 68,530.60	» 17,265.03½	» 85,795.63½
April	91,451	» 74,634.40	» 16,972.24½	» 91,606.64½
Mei	105,329	» 83,097.80	» 17,932.66	» 101,030.46
Totaal	436,436	ƒ 349,049.40	ƒ 78,293.37½	ƒ 427,342.77½

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 10 Junij.

Tarwe 160, 163/2 à n. Poolsch [illegible]. Gedroogde Rogge iets hooger 119 à n. Petersb. / 165.

SCHIEDAM, 9 Junij. Van Rogge verkocht: 144/2 à Pernau ƒ 193 3/m.; 144/2 à dito ƒ 190 3/m. — Moutwijn ƒ 14.— Jenever ƒ 19,50; Amst. Proef ƒ 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0,70 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 9 Junij. Schoonhoven, de Visscherij, Londen.
HELVOET, 9 Junij. Perrian, Exmouth, Newport.
BROUWERSHAVEN, 9 Junij. Jonker, Maria Elisabeth, Rott. n. Batavia.
BATAVIA, 23 April. Van Oosteroom, Julie Claire, de Wit, Concurent, Nolting, 3 Vrienden, en Henry, Baron von Hasdenbroek, alle 4 Amst.

UITGEZEILD:

TEXEL, 9 Junij. Wiersma, Catharina, Londen.
HELVOET, 9 Junij. Wijgers, Amicitia, Genua.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 10 Junij, in lading naar:

Keulen.	J. Gutgeman, Cöln N°. 1.
	J. H. Havers, 2 Gezusters.
Duisburg.	J. H. W. van Boven, Niederrhein N°. 17.
Frankfort.	M. Grunewald, Frankfort N°. 18.
Mainz.	J. Lohr, Mainz N°. 1.
Ludwigsh., Mannh. en Heilbron	H. van Stockum, Freuenholz.
Mannheim.	J. W. Rippert, Mannheim.
Wesel en Ruhrort.	J. H. Hassel, Zollo.

AMSTERDAM, 7 Junij, vertrokken naar:

Mainz.	J. Leydecker, Mainz N°. 2.
Wezel en Ruhrort.	P. W. Balck, Vrouw Rebecca.

Rijnhoogte	ARNHEM, 9 Junij 2 el 30 duim.	
	KEULEN, 9 » 11 vt. 11 duim.	

Advertentiën.

(1471) Heden overleed plotseling tot innige droefheid van mij, mijne kinderen en behuwdkinderen, de Heer THEODORUS MARTINUS VAN GRINSVEN, in den ouderdom van circa 66 jaren, na eene gelukkige Echtvereeniging van bijna 46 jaren.
'S BOSCH, Wed. T. M. VAN GRINSVEN,
7 Junij 1859. geb. VAN DIJK.

(1470) Heden overleed, voorzien van de H. Sacramenten der stervenden, in den ouderdom van 84 jaren, mijne dierbare Echtgenoot ELISABETH JACOBS, na eene allergelukkigste Echtvereeniging van bijna 62 jaren.
H. H. FRANKEMOLLE.
AMSTERDAM, 8 Junij 1859.
Algemeene kennisgeving aan vrienden en kennissen buiten de stad.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en alom te bekomen:

Algemeene Geschiedenis ten dienste der Katholijke jeugd, door J. ANNEGARN. Uit het Hoogduitsch vertaald door een R. K. Pastoor.
1e Deel OUDE GESCHIEDENIS. Van de Schepping der wereld tot aan de Volksverhuizing.
2e Deel. DE MIDDELEEUWEN. Van de Volksverhuizing tot aan de ontdekking van Amerika.
3e Deel NIEUWE GESCHIEDENIS. Van de ontdekking van Amerika tot op onze dagen 1851.
De 3 deelen te zamen . . . ƒ 3.25

Troost voor Zieken en Lijdenden, door P. J. Hesenyuth, R. K. Pr., met 3 platen op Chineesch papier, benevens een fraaije vebrstukk [illegible] ƒ 1.25.

H. J. G. VAN NOUHUYS. **De Wapensmid en zijn Zoon.** Met 7 platen van EDUARD DJARDIN, 2 deelen . . . ƒ 2.50.

J. J. VAN DER HORST. **Nederlandsche Verhalen,** vercierd met 4 koper-etsen van [illegible] ƒ 0.80.

J. A. ALBERDINGK THIJM. **Mejufvrouw Leclerc.** Iets uit de jongste »oude tijd", met een plaatje van Dujardin . . . ƒ 0.60.

Geertruida van Oosten. Geschiedenis van een Delftsch Begijntjen, uit de XIVe eeuw, met twee platen van Ed. Dujardin . . . ƒ 0.40.

Magdalena van Vaernewyck. Eene ware geschiedenis, beschreven door PAUWELS FORESTIER BUIKSLOOTER, met een plaatje van Ed. Dujardin . . . ƒ 0.60.

Een Lees- en Zangboekjen voor de Jeugd, uitgegeven door J. A. ALBERDINGK THIJM. 50 Cts.

W. J. F. NUYENS. **De laatste Dochter der Hohenstaufen** en andere gedichten . . . ƒ 0.80.

Callista, eene schets uit de derde eeuw, door JOHN HENRY NEWMAN [illegible] ƒ 2.10.

De Godvruchtige Dienstmaagd [illegible] Oefeningen in al hare werken, benevens [illegible] waarschuwingen aangaande de pligten [illegible] en dienstmaagden. Zeer dienstig voor alle [illegible]
Prijs [illegible] ƒ 0.10.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN. Drukker en Uitgever.